

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-02-03
Besvaras senast
2020-02-17

Till statsrådet Peter Eriksson (MP)

2019/20:297 En biståndspolitik för jämlikhet

Dagens värld är präglad av djupa orättvisor. Klyftorna är stora mellan fattiga och rika länder, mellan fattiga och rika människor, mellan kvinnor och män. Den nya rapporten *Time to Care* från hjälporganisationen Oxfam visar att världens 2 153 dollarmiljardärer äger mer än 60 procent av jordens befolkning. De 22 rikaste männen äger mer än alla kvinnor i Afrika.

Det finns tillräckligt med resurser för att utrota fattigdomen och ge alla människor ett värdigt liv. Men i stället för en rättvis fördelning hamnar merparten av världens resurser fortfarande i den rika delen av världen och hos den rikaste delen av befolkningen. Vår värld är orättvis därför att det finns de som tjänar på orättvisorna.

Genom Agenda 2030 har Sverige förbundit sig att arbeta för att uppnå alla de globala målen. Det inkluderar mål 10 (att minska ojämlikheten inom och mellan länder) och delmål 10.1 (att till 2030 successivt uppnå och upprätthålla en inkomstillväxt högre än det nationella genomsnittet för de 40 procent av befolkningen som har lägst inkomst).

Att kvinnor tillåts äga rätten till sin egen kropp är en förutsättning för att få makt över sitt eget liv. Det är en nödvändighet för såväl ett jämställt som ett jämlikt samhälle med en rättvis fördelning av makt och resurser. När regeringen gick ut med att man skulle bedriva en feministisk utrikespolitik var därför både jag och Vänsterpartiet glada. Men trots att en del bra saker har gjorts så finns det mycket mer att önska. Här hemma i Sverige sänker regeringen skatterna för de som redan har mest samtidigt som man blundar för lågavlönade kvinnor. Man prioriterar städbidrag till rika i stället för att se till att kommunerna har en fungerande hemtjänst med sjysta villkor. På samma sätt förhåller det sig i utrikespolitiken när regeringen sätter svenska företags export före mänskliga rättigheter i diktaturer. Eller när man gör avräkningar på 2,3 miljarder på biståndet som i stället hade kunnat gå till organisationer som arbetar för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Enligt nuvarande bestämmelser medger OECD-Dac avräkningar enligt vissa regler. Att möjligheten finns är dock inte samma sak som att det är det riktiga att göra. Åtminstone inte om målet är ett effektivt bistånd för jämlikhet och demokrati. Jag har mycket svårt att se hur det blir bättre för kvinnor och flickor i världen genom att regeringen täcker upp för det man ger till de rika genom

avräkningar på biståndsbudgeten i stället för att lägga pengarna på bistånd till SRHR.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga statsrådet Peter Eriksson:

1. Även om OECD-Dac medger avräkningar enligt vissa regler, anser statsrådet att detta på något sätt främjar mottagare av svenskt bistånd i andra länder?
2. Avser statsrådet att verka för att OECD-Dac ska ta bort möjligheten att göra avräkningar på bistånd?

.....

Yasmine Posio (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander